

Bruxelles, den 10. juni 2016
(OR. en)

9949/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0070 (COD)**

**SOC 394
EMPL 261
MI 428
COMPET 359
CODEC 835
JUSTCIV 164**

RAPPORT

fra:	De Faste Repræsentanternes Komité
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	9309/16 SOC 339 EMPL 235 MI 366 COMPET 312 CODEC 714 JUSTCIV 120
Komm. dok. nr.:	6987/16 SOC 144 EMPL 97 MI 142 COMPET 118 CODEC 279 - COM(2016) 128 final + ADD 1 - ADD 2
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser - Fremskridtsrapport

I. INDLEDNING

Den 8. marts 2016 vedtog Kommissionen et forslag om ændring af direktiv 96/71/EF¹ om udstationering af arbejdstagere. Forslaget er en målrettet revision, der tager sigte på at sikre lige vilkår for tjenesteydere og samtidig beskytte udstationerede arbejdstagere.

Ifølge Kommissionen afspejler det 20 år gamle direktiv ikke længere ordentligt den udvikling, der har været siden 1996, og den aktuelle situation på arbejdsmarkedene såsom en betydelig bedre løndifferentiering i afsender- og værtsmedlemsstaterne.

¹ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

Den 10. maj 2016 sluttede den otte uger lange periode med høring af de nationale parlamenter. På det tidspunkt havde 11 medlemsstaters nationale parlamenter fremsendt begrundede udtalelser, som repræsenterer 22 stemmer. Den tærskel på en tredjedel af stemmerne, der kræves for at udløse den såkaldte gult kort-procedure, er således nået. I henhold til artikel 7, stk. 2, i protokol nr. 2², der er knyttet som bilag til traktaterne, skal forslaget tages op til fornyet overvejelse af Kommissionen, som kan beslutte at opretholde forslaget, ændre det eller trække det tilbage.

Socialgruppen har drøftet forslaget ved fem lejligheder, og det sidste møde i Socialgruppen fandt sted den 2. juni 2016. På mødet i Socialgruppen den 13. maj anmodede en gruppe delegationer om, at alt arbejde på teknisk plan blev indstillet. Størstedelen af delegationerne støttede imidlertid formandskabets tilgang om at fortsætte arbejdet med henblik på at afslutte de igangværende sager og præcisere spørgsmål yderligere på teknisk plan som f.eks. forbindelsen mellem forslaget og Rom I-forordningen med fuld respekt for de nationale parlamenters begrundede udtalelser og Kommissionens betænkningstid.

Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin førstebehandlingsholdning. Hvad angår det foreslåede retsgrundlag, som er artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), skal Rådet følge den almindelige lovgivningsprocedure sammen med Europa-Parlamentet.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, som Kommissionen har anmodet om en udtalelse på frivillig basis, har endnu ikke forelagt sin udtalelse om forslaget.

På nuværende tidspunkt har alle delegationerne taget generelt undersøgelsesforbehold med hensyn til hele forslaget. EE, DK, HU, MT, RO og UK har taget parlamentarisk undersøgelsesforbehold, mens PL, HU og SE har taget sprogligt undersøgelsesforbehold. LV og DK har hver især taget specifikt undersøgelsesforbehold.

² Protokol (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 206).

II. RÅDETS ARBEJDE UNDER DET NEDERLANDSKE FORMANDSKAB

1. Drøftelser i Socialgruppen, som er ansvarlig

Generelt var delegationerne enige om, at den frie bevægelighed for arbejdstagere og den frie udveksling af tjenesteydelser er grundlæggende principper for EU, som bidrager til økonomisk vækst og velstand i EU. De var også enige om, at svig og ulovlig praksis med hensyn til udstationering skal håndteres og bekæmpes. Delegationerne havde imidlertid divergerende syn på Kommissionens forslag.

En gruppe delegationer var af den opfattelse, at det er for tidligt at foreslå ændringer til direktiv 96/71/EF, inden fristen for gennemførelse af håndhævelsesdirektivet fra 2014³ er udløbet (juni 2016) og har givet konkrete resultater. De afviste alle dele af forslaget, primært med argumentet om, at det undergraver det indre marked og navnlig den frie bevægelighed for tjenesteydelser. En anden gruppe delegationer mente derimod, at initiativet udgør et godt grundlag for at forbedre de gældende regler, øge retssikkerheden for arbejdsgivere og arbejdstagere og bidrage til øget ligestilling af arbejdstagere og til konkurrence baseret på innovation og kvalifikationer (og ikke udelukkende løn). En tredje gruppe delegationer rejste forskellige spørgsmål og gav udtryk for forskellige betænkeligheder vedrørende forslaget, som skal besvares og afhjælpes, før der tages endeligt stilling.

Undersøgelse af konsekvensanalysen

Den 22. marts blev der udsendt et spørgeskema til delegationerne, som 22 medlemsstater har besvaret. Konsekvensanalysen blev gennemanalyseret og drøftet i Socialgruppen den 28. april, og formandskabet aflagde rapport til Coreper i overensstemmelse med de vejledende retningslinjer, jf. dok. 16024/14. Rapporten om undersøgelsen af konsekvensanalysen findes i addendummet tildok. 9309/16.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked ("IMI-forordningen") (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

2. Drøftelser i andre rådssammensætninger

En gruppe delegationer anmodede om, at forslaget blev drøftet på samlingen i Rådet (konkurrenceevne) den 26. maj. Som forberedelse til rådsmødet forelagde Kommissionen også forslaget og konsekvensanalysen for Gruppen vedrørende Konkurrenceevne og Vækst den 12. maj. Den 13. maj aflagde formandskabet rapport om resultatet af denne drøftelse i Socialgruppen.

Der var modstridende synspunkter om forslagets mulige virkninger på den frie bevægelighed for tjenesteydelser og konkurrenceevnen på det indre marked på den ene side, og nødvendigheden af at anvende obligatoriske regler ens på alle arbejdstagere og virksomheder, der opererer på det samme marked, på den anden.

Forslaget blev endvidere drøftet i Gruppen vedrørende Civilretlige Spørgsmål den 11. maj. Delegationerne gav især udtryk for bekymring over den mulige forbindelse mellem Rom I-forordningen (især artikel 8), Bruxelles I-forordningen og forslagets nye artikel 2a. Den 13. maj aflagde formandskabet rapport om resultatet af drøftelsen i Socialgruppen.

III. VIGTIGSTE SPØRGSMÅL DRØFTET I SOCIALGRUPPEN

Drøftelserne i Socialgruppen afspejlede de i kapitel I beskrevne uoverensstemmelser. Derfor blev der fokuseret på afklaring af spørgsmål vedrørende konsekvensanalysen og selve forslaget. På en række områder (f.eks. underentreprise, vikarbureauer og kollektive aftaler) rejste flere medlemsstater spørgsmål og gav udtryk for betænkeligheder, og nogle gav forslag til, hvordan disse betænkeligheder kunne afhjælpes. På andre områder (f.eks. langvarige udstationeringer og aflønning) var drøftelserne mere dybdegående.

a) Retsgrundlag (artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i TEUF)

Forslaget har samme retsgrundlag som direktiv 96/71/EF, som det ændrer, og direktiv 2014/67/EU. Alligevel var et af de vigtigste spørgsmål, der blev drøftet, relevansen af det retsgrundlag, som Kommissionen har valgt. Nogle delegationer mente, at det for at tage højde for regler vedrørende arbejdsvilkår, herunder aflønning, var ønskværdigt at tilføje et retsgrundlag under afsnittet om social- og arbejdsmarkedspolitikken. Nogle delegationer mente, at forbindelsen med Rom I-forordningen ville betyde, at forslaget henhørte under afsnit V.

Formandskabet mener, at der er behov for yderligere undersøgelser, før der kan drages nogen konklusioner om nødvendigheden af at ændre eller udvide retsgrundlaget.

b) Langvarige udstationeringer (ny artikel 2a) og forbindelsen med Rom I-forordningen

Forslaget indfører en regel, der fastsætter, at værtslandet, når udstationeringers forventede eller faktiske varighed overstiger 24 måneder, anses for at være det land, hvori arbejdet sædvanligvis udføres. Det er ikke Kommissionens hensigt at ændre Rom I-forordningen, men at skabe retssikkerhed ved anvendelsen af den på en specifik udstationeringssituation.

Blandt de vigtigste spørgsmål, der blev drøftet, var, hvorvidt den foreslåede artikel 2a var i overensstemmelse med Rom I-forordningen, eftersom mange delegationer mente, at artiklen ændrer betydningen af forordningens artikel 8, stk. 2, i de situationer, der er omfattet af direktiv 96/71/EF. Rådets Juridiske Tjeneste har afgivet en udtalelse om muligheden for at indføre en lovvalgsregel i udstationeringsdirektivet (9544/16). Denne udtalelse blev forelagt for og drøftet i gruppen. Mange delegationer bifaldt de juridiske præciseringer og løsninger, der blev forelagt. Der fandt ingen indgående drøftelse sted, fordi mange delegationer stadig var i gang med at analysere indholdet af den og/eller mente, at drøftelsen burde udsættes til senere møder.

Formandskabet mener, at en nærmere undersøgelse af Rådets Juridiske Tjenestes udtalelse kan bidrage til at afklare forbindelsen med Rom I-forordningen.

c) Aflønning (artikel 3, stk. 1)

Forslaget erstatter begrebet "mindsteløn" med begrebet "aflønning" i forbindelse med de kernebestemmelser i værtslande, der gælder for udstationerede, og sørger derved for, at reglerne og lovgivningen om vederlag fastsat i national lovgivning eller alment gældende kollektive aftaler også finder anvendelse på udstationerede arbejdstagere.

Nogle af de vigtigste spørgsmål, der blev drøftet med hensyn til aflønning, drejede sig om, hvorvidt det står tilstrækkeligt klart, at definitionen af aflønning og de dermed forbundne regler om fastsættelsen heraf fortsat hører under medlemsstaternes og arbejdsmarkedsparternes kompetence. Et andet vigtigt spørgsmål gik på, hvorvidt begrebet aflønning er tilstrækkeligt klart i forhold til begrebet mindsteløn i det gældende direktiv.

Formandskabet mener, at Kommissionen både i sit forslag og i sine erklæringer har gjort det klart, at forslaget ikke har til formål at påvirke medlemsstaternes kompetence, hvad angår definitionen af aflønning og ligeledes arbejdsmarkedsparternes kompetence med hensyn til lønfastsættelse. Nogle delegationer fremsatte forslag til tilføjelse af tekst, der udtrykkeligt ville bekræfte dette, navnlig eventuel (gen)indsættelse af et punktum i stil med sidste punktum i artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/71/EF. Formandskabet mener, at disse kan undersøges nærmere. Desuden mener formandskabet, at der i national sammenhæng og i udvalgte tilfælde kan foretages en sammenligning mellem begreberne aflønning og mindsteløn, som kan tjene til illustration.

d) Kollektive aftaler (udeladelse af teksten i artikel 3, stk. 1, andet led, og stk. 10, andet led)

Denne bestemmelse indebærer, at kollektive aftaler, der finder generel anvendelse, også finder anvendelse på udstationerede arbejdstagere i alle sektorer af økonomien. I henhold til det gældende direktiv 96/71/EF er dette kun obligatorisk for byggesektoren og frivilligt for andre sektorer.

Blandt de vigtigste spørgsmål, der blev rejst, var, hvorvidt den foreslåede bestemmelse i tilstrækkelig grad garanterer udøvelsen af grundlæggende rettigheder såsom friheden til at strejke og friheden til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler. Et andet vigtigt spørgsmål var tilgængeligheden af oplysninger om kollektive aftaler, der finder anvendelse, og indholdet heraf.

Formandskabet mener, at de nærmere undersøgelser kan fokusere på, hvordan fuld respekt for de grundlæggende rettigheder kan komme tydeligere til udtryk, f.eks. i betragtningerne.

e) Underentreprise (ny artikel 3, stk. 1a)

Forslaget indfører en ny bestemmelse om underentreprise. Bestemmelsen fastsætter, at medlemsstater, der pålægger virksomheder kun at indgå underentreprisekontrakter med virksomheder, der indrømmer arbejdstagerne visse lønvilkår, herunder vilkår hidrørende fra kollektive aftaler, der ikke finder generel anvendelse, også kan fastsætte, at denne forpligtelse også finder anvendelse på virksomheder, der udstationerer arbejdstagere til deres område.

Blandt spørgsmålene var, om dette forslag kan få indflydelse på arbejdsmarkedsparternes forhandlingskompetencer, og hvordan virksomheder, der udstationerer arbejdstagere, kan indhente ajourførte oplysninger om gældende bestemmelser om aflønning.

Formandskabet mener, at der skal gøres en yderligere indsats for at få præciseret denne bestemmelses nøjagtige anvendelsesområde og virkninger.

f) Vikaransatte (ny artikel 3, stk. 1b, og udeladelse af artikel 3, stk. 9)

Denne bestemmelse gør vilkårene i artikel 5 i direktiv 2008/104/EF⁴ (direktivet om vikararbejde) obligatorisk for udstationerede arbejdstagere, idet princippet om ligebehandling mellem vikaransatte og sammenlignelige ansatte i brugervirksomhederne gælder.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

Blandt de vigtigste spørgsmål, der blev rejst, var forbindelsen med artikel 5 i direktivet om vikararbejde. Delegationerne vurderede forskelligt, hvordan erstatningen af artikel 3, stk. 9, med en henvisning til artikel 5 i direktivet om vikararbejde påvirker anvendelsesområdet for ligebehandling af vikaransatte.

Formandskabet mener, at en nærmere analyse af dette element kan omfatte en sammenligning af anvendelsesområdet for artikel 5 i direktivet om vikararbejde med den nuværende ordlyd af artikel 3, stk. 9, i direktiv 96/71/EF.

IV. KONKLUSIONER

Når Kommissionen har truffet afgørelse om gult kort-proceduren er det på baggrund af denne afgørelse op til det næste formandskab at fortsætte Rådets og dets forberedende organers forhandlinger.

På baggrund af arbejdet under det nederlandske formandskab, herunder præciseringerne fra Kommissionen og afhængigt af dens afgørelse om gult kort-proceduren, må det forventes, at mere indgående drøftelser af ovennævnte spørgsmål giver de kommende formandskaber mulighed for at begynde at udarbejde Rådets holdning til forslaget.
